

თავის უფალი საქართველო

13 IX 1991 ფასი 50 კაპ. № 34 (39)

მრავალი მაგიდის
საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი

საქართველოს
ბიბლიოთეკა
1991 წლის
სექტემბერი

თითქმის ყველა პოლიტიკური პარტია შეთანხმდა იმაში, რომ პრეზიდენტი უნდა გადადგეს. ეს კიდევ ერთხელ ამტკიცებს, რომ ჩვენში არსებული პარტიები მარად და მარად ინარჩუნებენ თავის მომხიბლავ პოლიტიკურ სპეციფიკას — განუმეორებელი უშუალოებით უკვე მერამდენედ უგულვებელყოფენ პოლიტიკურ რეალობას.

ქართულმა ორიგინალურმა პოლიტიკურმა აზროვნებამ, პირველად კაცობრიობის ისტორიაში, წამოაყენა და ცდილობს ცხოვრებაში გაატაროს ხარისხის პოლიტიკური კონცეფცია.

ამ ახალი კონცეფციის თანახმად მხოლოდ ერთი რამ უნდა განისაზღვროს — მოსახლეობის 87 პროცენტს უფრო მეტად უნდა პრეზიდენტი, თუ 13 პროცენტს უფრო მეტად არ უნდა იგივე პრეზიდენტი. ჩვენს უშუალოებით სავსე პოლიტიკოსებს ჰგონიათ, რომ მათი არნდომის ხარისხი გაცილებით აღემატება ჩვენი ნდომის ხარისხს. მაგრამ მოგვიწევს მათი საუკეთესო იმედების გაცრუება — კიდევ რომ ასრულდეს თქვენი ოცნება და გადადგეს პრეზიდენტი, ვერანაირი ხარისხის საზომით ვეღარ დაადგენთ, კონკრეტულად რომელი პარტიის ლიდერს უფრო მეტად უნდა პრეზიდენტობა და უფრო მეტად არ უნდა სხვამ დაიკავოს ეს ადგილი. თქვენს ახალ პოლიტიკურ კონცეფციას ჩიხში მიპყავხართ, ბატონებო, ვერასოდეს ერთ ადგილს ვერ გაინაწილებთ! ასეთია, სამწუხაროდ, დღევანდელი პოლიტიკური რეალობა.

ექსპერიმენტების დრო რომ იყოს, ჩვენ უკეთეს პოლიტიკურ მეთოდს შევთავაზებდით საზოგადოებას — რიგრიგობით ავირჩევდით პრეზიდენტად. ერთის არჩევის შემდეგ ყველა გაერთიანდებოდა და დაჰყავდა არჩეულს. მერე მეორეს ავირჩევდით, მერე მესამეს, მერე მეოთხეს... (სულ რამდენი ხართ?)... და საბოლოოდ რომ მოინელებ-მოილეგდით ერთმანეთს, მობრძანდებოდა ბატონი ზვიად გამსახურდია და მშვიდობიანად, უშფოთველად მართავდა თავის ქვეყანას.

ჩვენისთანა გადნიერი...

ამ სიტყვიდან ჩანს, რომ პრეზიდენტ პრიციპულად განსხვავებული დამოკიდებულება აქვს საქმის მიმართ... რაც გასაკეთებელია, მისი გასაკეთებელია, და როგორი ბრალდებაც, წყევაც და პროტესტც არ უნდა ისმოდეს მის მიმართ...

რებით რომ ესმინა ერთმანეთს და აოცეს, ალბათ, ნუთუ მტერი სხვა-გან ვერსად იპოვესო. რუსეთიც, ახალი, კარგი, დემოკრატიული რუსეთიც, გარდაქმნილი რუსეთიც ხელს იფიქნენ... ამათ რეჟიმ ტანჯი რალაში სჭირდება, თვითონ დაქამენ ერთმანეთს და ყოველდღე ახალ-ახალ ქართულს გვაჩვენებს...

გაქრა ტელევიზორებიდან. აღარავინ გვემძღვრავს, აღარავინ გვახსენებს, რომ ცოდნა სჯობია უცოდინარობას, პროფესიონალიზმი კარგია, გამოგვადგება... ეს კი არა, აღმოჩნდა, რომ თვითონაც აღარ ენადრებოდათ ეს ყველაფერი...

სვენს? ალბათ არა. უკეთესმა უკეთესი ცხოვრების გზა უნდა აირჩიოს. უკეთესმა იმის მაგივრადაც უნდა აგოს პასუხი, ვინც მასზე უარესია, იმიტომ, რომ უკეთ შეუძლია ავისა და კარგის გაჩვენება...

მხ რამდენიმე დღეა, ჩვენი ცხოვრება ორად არის გახლეჩილი. არავინ არის გულგრილი იმ მოვლენების მიმართ, რომელიც ქალაქში ხდება. ებრაზობთ, განვიცდით, ვწვივართ, ბრალს ვდებთ, ვამართლებთ...

მე გაინც დანგრევის მომხრა ვარ...

გთავაზობთ ინტერვიუს ბატონ დაპლან სიეისთან. იგი ვახლავთ ამერიკის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ორგანიზაციის „მერიტოჯ ფაუნდაციის“ წარმომადგენელი...

ბოლოს როცა შედგება სამოქალაქო-რეოტელევიზიების ხელისშეწყობა, მოსკოვი იძულებული გახდება გაუშვას 6 რესპუბლიკა, რომელიც უარს ამბობს ახალ კავშირში შეხველაზე...